

Î N C H E I E R E

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de CA „Moldasig” SA,
în cauza civilă la cererea înaintată de Marcuța Andrei către CA „Moldasig” SA,
intervenienți accesorii BC „Banca de Finanțe și Comerț” SA, Golovco Serghei,
Safron Denis cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, precum și
compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 26 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost admisă cererea de apel depusă de Marcuța Andrei, fiind casată integral hotărârea
din 02 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și pronunțată o nouă
hotărâre de admitere integrală a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 02 aprilie 2019, Marcuța Andrei a înaintat o cerere de chemare în judecată
către CA „Moldasig” SA cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare în mărime
de 218 630 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară a instanței de judecată din 17 iulie 2019, s-au atras în
proces în calitate de intervenienți accesorii Golovco Serghei și Safron Denis.

Prin încheierea protocolară a instanței de judecată din 11 februarie 2020, s-a atras
în proces în calitate de intervenient accesoriu Banca Comercială „Banca de Finanțe
și Comerț” SA.

În argumentarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 17 noiembrie 2016, între
Marcuța Andrei și CA „Moldasig” SA a fost încheiat contractul de asigurare
facultativă nr. ABC/16 1230, cu perioadă de valabilitate 17 noiembrie 2016 – 16
noiembrie 2017. Obiectul asigurării l-a constituit încăperea nelocativă fără finisaj,
cu suprafața de 411,8 m.p., cu nr. cadastral XXXXXXXXXXXXXXXX, amplasată în
mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXXXXXXX, 14/2.

Conform pct. 8 din Anexa nr. 1 la contractul de asigurare facultativă nr. ABC/16 1230 din 17 noiembrie 2016, părțile contractului au prevăzut următoarele riscuri de asigurare: incendiu, explozie, acțiuni externe, acțiuni ilicite ale terțelor persoane, fenomene naturale, etc.

La 02 octombrie 2017, de către organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Ciocana a fost pornită cauza penală nr. 2017481456, în baza elementelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul Penal. Conform informațiilor eliberate de organul de urmărire penală, în perioada de timp 22 septembrie 2017 – 28 septembrie 2017, persoane necunoscute, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns în încăperea nelocativă situată în mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXXXXXXX, 14/2, de unde, pe ascuns, au sustras următoarele bunuri: plafoane, cabluri electrice, polizoare unghiulare, etc, au deteriorat pereții, aparatul de aer condiționat, cauzându-i reclamantului un prejudiciu material considerabil.

Astfel, la 02 octombrie 2017, Marcuța Andrei a depus la CA „Moldasig” SA o cerere, prin care a solicitat stabilirea și achitarea despăgubirii de asigurare. Cu toate acestea, la 10 decembrie 2017, a fost informat că bunul imobil amplasat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXXXXXXX, 14/2, a fost asigurat fără finisaj, motive din care, asiguratorul a refuzat achitarea despăgubirii de asigurare.

Pentru stabilirea prejudiciului material cauzat prin acțiunile ilicite ale terțelor persoane, reclamantul a fost nevoit să apeleze la un evaluator independent – Agenția de Evaluare Profesională Independentă, care la 08 noiembrie 2017, a evaluat încăperea nelocativă. Potrivit raportului de constatare a costului reparației nr. 446 din 20 noiembrie 2017, valoarea de piață a reparației încăperii nelocative cu nr. cadastral XXXXXXXXXXXXXXXX, amplasată în mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXXXXXXX, 14/2, la 20 noiembrie 2017, după acțiunile ilicite ale terțelor persoane, constituia 197 800 lei.

Conform devizului nr. 25-11, eliberat de SRL „Ecocompact”, costul renovării sistemului de ventilare și condiționare a încăperii nelocative de pe str. XXXXXXXXXXXXXXXX, 14/2, mun. Chișinău, constituie 20 830 lei.

La 08 decembrie 2017, reclamantul în mod repetat s-a adresat la CA „Moldasig” SA cu cerere prin care a solicitat achitarea despăgubirii de asigurare în mărime de 218 630 lei, însă, prin răspunsul din 11 decembrie 2017, a fost informat că bunul imobil din str. XXXXXXXXXXXXXXXX, 14/2, mun. Chișinău, a fost asigurat fără finisaj, fiind refuzată achitarea despăgubirii de asigurare.

Potrivit reclamantului Marcuța Andrei, asiguratorul neîntemeiat a refuzat achitarea despăgubirii de asigurare în mărime de 218 630 lei, or încăperea asigurată a fost în stare fără finisaj. Reclamantul a invocat că în perioada valabilității contractului de asigurare facultativă nr. ABC/16 1230, nu a făcut modificări, reconstrucții, reparații în interiorul încăperii asigurate, încăperea rămânând a fi în stare fără finisaj. Astfel, litigiul apărut între părți se rezumă doar la cuantumul despăgubirii de asigurare solicitate, așa cum, potrivit raportului de evaluare a pagubei nr. 446 din 20 noiembrie 2017, s-a constatat că valoarea prejudiciului cauzat asiguratului constituie suma de 218 630 lei, iar acestuia nu i-a fost achitat prejudiciul material cauzat.

Suplimentar s-a referit la faptul că, CA „Moldasig” SA nu a contestat raportul de evaluare prezentat de către asigurat, dar nici nu a prezentat un alt înscris care atestă faptul că măcar unul din argumentele enunțate anterior, ar contraveni poziției sale.

În opinia reclamantului, refuzul de achitare a prejudiciului material invocat de asigurator, este unul absurd, în condițiile în care buna-credință trebuie să persiste pe tot parcursul derulării relațiilor contractuale, în special la survenirea cazului asigurat, asiguratorul nu trebuie să urmărească intenția de a diminua sau eluda responsabilitatea, atunci când i se incumbă cu prisosință, la fel cum asiguratul nu trebuie să demonstreze reaua-credință și abuzul în cuantificarea despăgubirii de asigurare.

Prin hotărârea din 02 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Marcuța Andrei către CA „Moldasig” SA, intervenienți accesorii BC „Banca de Finanțe și Comerț” SA, Golovco Serghei, Safron Denis cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 26 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Marcuța Andrei, fiind casată integral hotărârea din 02 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și pronunțată o nouă hotărâre prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Marcuța Andrei către CA „Moldasig” SA, intervenient accesoriu BC „Banca de Finanțe și Comerț” SA, Golovco Serghei, Safron Denis cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, precum și compensarea cheltuielilor de judecată; s-a încasat din contul CA „Moldasig” SA în beneficiul lui Marcuța Andrei suma de 218 630,00 lei (două sute optsprezece mii șase sute treizeci) lei cu titlu de despăgubiri de asigurare și suma de 7000,00 (șapte mii) lei, cu titlu de taxă de stat, iar în total suma de 225 630, 00 (două sute douăzeci și cinci mii șase sute treizeci) lei.

Pentru a decide astfel instanța de apel a conchis că, Marcuța Andrei a prezentat suficiente probe în confirmarea pretențiilor sale, iar CA „Moldasig” SA nu le-a negat, nu le-a contestat și nu a adus probe care să le combată.

La 23 aprilie 2021, CA „Moldasig” SA a contestat cu recurs decizia din 26 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

La 20 mai 2021, Marcuța Andrei, prin intermediul avocatului Voitic Serghei, a depus referință la cererea de recurs, solicitând considerarea acesteia ca fiind inadmisibilă.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Iațco Claudia este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 26 ianuarie 2021 și expediată participanților la proces la 25 februarie 2021 (f.d. 219,

vol. I), însă la materialele cauzei nu se regăsesc înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurentă. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat de CA „Moldasig” SA a fost înregistrat la 23 aprilie 2021, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de CA „Moldasig” SA.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de CA „Moldasig” SA.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru